

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Mirë se Vini në Kishën e Gëzimit

Nga Plaku Patrik Kirën,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the Presi-

Për shkak të jetës dhe misionit shëlbues të Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit, ne mund – dhe duhet – të jemi njerëzit më të gëzuar në tokë!

U pagëzova në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme në vigjilje të Krishtlindjes së vitit 1987, thuajse 37 vjet më parë. Ajo që një ditë vërtet e mrekullueshme në jetën time dhe në rrugëtimin tim të përjetshëm dhe jam thellësisht mirënjohës për miqtë që e përgatitën udhën dhe më çuan në ujërat e asaj lindjeje të re.

Pavarësisht nëse pagëzimi juaj ishte dje apo vite më parë, qoftë nëse takoheni në një ndërtesë të madhe shumëlagjëshe të Kishës apo nën një strehëzë kashte, qoftë nëse e merrni sakramentin në kujtim të Shpëtimtarit në tajlandisht apo suahilisht, dua t'ju them: "Mirë se vini në kishën e gëzimit!" Mirë se vini në kishën e gëzimit!

Kisha e Gëzimit

Në sajë të planit të dashur të Atit tonë Qiellor për secilin prej fëmijëve të Tij dhe për shkak të jetës dhe misionit shëlbues të Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit, ne mund – dhe duhet – të jemi njerëzit më të gëzuar në tokë! Madje kur stuhitë e jetës në një botë shpesh të trazuar na godasin, ne mund të kultivojmë një ndjesi në rritje e të qëndrueshme gëzimi dhe paqeje të brendshme për shkak të shpresës sonë te Krishti dhe kuptueshmërisë sonë për vendin tonë vetjak në planin e bukur të lumturisë.

Apostulli i Zotit me kohë më të gjatë në detyrë, Presidenti Rasëll M. Nelson, ka folur për gëzimin që vjen nga një jetë e përqendruar te Jezu Krishti në gati çdo fjalim që ka mbajtur që

dent of the Church. He summed it up so concisely: “Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indeinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

kur u bë President i Kishës. Ai e përmbledhi kaq thelbësisht: “Gëzimi vjen prej Tij dhe për shkak të Tij. ... Për shenjtorët e ditëve të mëvonshme, Jezu Krishti është gëzim!”

Ne jemi anëtarë të Kishës së Jezu Krishtit. Ne jemi anëtarë të kishës së gëzimit! Gëzimi ynë si popull nuk duhet të jetë askund më i dukshëm sesa kur mbledhemi së bashku çdo Shabat në mbledhjet tona të sakramentit për të adhuruar burimin e gjithë gëzimit! Këtu grumbullohemi me familjet e lagjeve dhe degëve tona për të kremtuar sakramentin e Darkës së Zotit, çlirimin tonë nga mëkati e vdekja dhe hirin e fuqishëm të Shpëtimtarit! Këtu vijmë për të përjetuar gëzimin, strehimin, faljen, falënderimet dhe përkatësinë që gjenden nëpërmjet Jezu Krishtit!

A është kjo frymë e gëzimit kolektiv te Krishti ajo që gjeni? A është kjo ajo që sillni? Ndoshta mendoni se kjo nuk ka të bëjë shumë me ju vetë, ose ndofta thjesht jeni mësuar me mënyrën se si janë bërë gjërat përherë. Por ne të gjithë mund të kontribuojmë, pavarësisht nga mosha apo thirrja jonë, për t’i bërë mbledhjet tona të sakramentit një orë të mbushur me gëzim, të përqendruar te Krishti, mikpritëse sa më s’ka, të gjallëruara nga një frymë nderimi plot gëzim.

Nderim Plot Gëzim

Nderimplot gëzim? Ju mund të pyesni: “A ekziston një gjë e tillë?” Në fakt, po. Ne e duam, e nderojmë dhe e respektojmë thellësisht Perëndinë tonë dhe nderimi ynë rrjedh nga një shpirt që gëzohet në dashurinë, mëshirën dhe shpëtimin e pamasë të Krishtit! Ky nderim plot gëzim ndaj Zotit duhet t’i karakterizojë mbledhjet tona të shenjta të sakramentit.

Megjithatë, për shumë njerëz, nderimi nënkupton vetëm këtë: të mbledhim fort krahët në krahë, të përkulim kokën, të mbyllim sytë dhe të qëndrojmë palëvizur – pafundësisht [e pafundësisht]! Kjo mund të jetë një mënyrë e dobishme për t’ua mësuar të vegjëleve energjikë, por ndërsa rritemi dhe mësojmë, le të kuptojmë se nderimi është shumë më tepër se kaq. A do të ishim të tillë po të ishte Shpëtimtari me ne? Jo, pasi “ka shumë gëzim në praninë [e Tij]”!

Epo, për shumë prej nesh, ky shndërrim në shërbesat tona të sakramentit do të kërkojë ushtrim.

Frekuentimi kundrejt Adhurimit

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzio Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and

Ne nuk mblidhemi në Shabat thjesht për të marrë pjesë në mbledhjen e sakramentit dhe për ta shënuar të kryer te lista. Ne mblidhemi së bashku për të adhuruar. Ka një ndryshim domethënës midis të dyjave. Të frekuentoshdo të thotë të jesh i pranishëm. Por të adhurosh është që ta përlëvdojmë dhe admirojmë me qëllim Perëndinë tonë në një mënyrë që na shndërron!!

Në Podium dhe në Bashkësi

Nëse po mblidhemi në kujtim të Shpëtimtarit dhe shëlbimit që Ai e ka bërë të mundur, fytyrat tona duhet të pasqyrojnë gëzimin dhe mirënjohjen tonë! Plaku F. Encio Bushe njëherë tregoi historinë kur ishte president dege dhe një djalë i vogël në bashkësi e pa në podium dhe pyeti me zë të lartë: “Çfarë po bën aty ai njeri me atë fytyrë të ngrysur?” Ata që ulen në podium – folësit, udhëheqësit, koret – dhe ata që mblidhen në bashkësi, i kumtojnë njëri-tjetrit këtë: “Mirë se vini në kishën e gëzimit!”, nëpërmjet shprehjeve të tyre të fytyrës!

Këndimi i Himneve

Kur këndojmë, a po bashkohemi për të përlëvduar Perëndinë dhe Mbretin tonë, pavarësisht nga cilësia e zërave tanë apo thjesht po i murmuritim fjalët apo nuk po këndojmë fare? Shkrimet e shenjta shënojnë se “kënga e të drejtëve është një lutje për [Perëndinë]”, në të cilën Atij i kënaqet shpirti. Pra, le të këndojmë! Dhe ta përlëvdojmë Atë!

Bisedat dhe Dëshmitë

Ne i përqendrojmë bisedat dhe dëshmitë tona tek Ati Qiellor dhe Jezu Krishti dhe frytet e të jetuarit me përlulësi të ungjillit të Tyre, fryte që janë të “ëmbël[a] mbi çdo gjë që është e ëmbël”. Më pas, njëmend “ushqehe[m]i ... madje derisa të ngope[m]i, që të mos ke[m]i uri, as ... etje” dhe barrët tona bëhen më të lehta nëpërmjet gëzimit të Birit.

Sakramenti

Pika qendrore dhe e lavdishme e shërbesave tona është bekimi dhe marrja e vetë sakramentit, bukës dhe ujit që përfaqësojnë dhuratën shlyese të Zotit tonë dhe gjithë qëllimin e mbledhjes sonë. Kjo është “një kohë e shenjtë e ripërtëritjes shpirtërore”, kur dëshmojmë sërish që jemi të gatshëm të marrim mbi vete emrin e Jezu Krishtit

make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

dhe të bëjmë përsëri besëlidhjen për ta kujtuar gjithmonë Shpëtimtarin dhe për t’i zbatuar urdhërimet e Tij.

Në disa periudha të jetës, mund t’i qasemi sakramentit me zemër të brengosur dhe barrë munduese. Në raste të tjera, vijmë të çliruar dhe të lehtësuar nga shqetësimet dhe telashet. Ndërsa e dëgjojmë me vëmendje bekimin e bukës dhe ujit dhe i marrim ato shenja të shenjta, mund të ndiejmë që të reflektojmë mbi flijimin e Shpëtimtarit, agonitë e Tij në Gjetseman, vuajtjen e Tij në kryq dhe brengat e dhembjet që Ai duroi për ne. Pikërisht kjo do të na e lehtësojë shpirtin, ndërsa i lidhim vuajtjet tona me të Tijat. Herë të tjera, do të ndiejmë të mrekullohemi me mahnitje plot mirënjohje për gëzimin e “mrekulluesh[ëm] dhe ... të ëmbël”, nga ajo që dhurata madhështore e Jezusit ka bërë të mundur në jetën tonë dhe në përjetësitë tona! Do të gëzohemi për atë që ende do të vijë, ribashkimin tonë të çmuar me Atin tonë të dashur dhe Shpëtimtarin e ringjallur.

Mund të kemi qenë të kushtëzuar nga mendimi se qëllimi i sakramentit është të ulemi në stol duke menduar vetëm për të gjitha mënyrat se si i kemi katranosur gjërat në javën e mëparshme. Por le të bëjmë të kundërtën e kësaj praktike. Në qetësi, mund të përsiatim për mënyrat e shumta se si e kemi parë Zotin të na qëndrojnë pranë pa pushim me dashurinë e Tij të mrekullueshme atë javë! Mund të reflektojmë mbi atë se çfarë do të thotë të “zbulo[sh]gëzimine pendimit të përditshëm”. Ne mund të japim falënderime për rastet kur Shpëtimtari u bë pjesë e betejave tona dhe ngadhënjimeve tona dhe të rasteve kur e ndiem hirin, faljen dhe fuqinë e Tij duke na dhënë forcë për t’i kapërcyer vështirësitë tona dhe për t’i mbajtur barrët tona me durim e me kurajë.

Po, ne përsiatim për vuajtjet dhe padrejtësitë që i janë shkaktuar Shëlbuesit tonë për mëkatin tonë dhe kjo vërtet sjell reflektim të kthjellët. Por herë-herë përqendrimi ynë mbetet aty – te kopshti, në kryq, brenda varrit. Nuk arrijmë të zhvendosemi lart te gëzimi prej varrit që hapet me shpërthim, mposhtjes së vdekjes dhe fitores së Krishtit mbi gjithçka që mund të na pengojë të fitojmë paqe dhe rikthim në shtëpinë tonë qiellore. Pavarësisht nëse derdhim lot trishtimi apo lot mirënjohjeje gjatë sakramentit, le ta bëjmë me mrekullim plot mahnitje për lajmin e mirë të dhuratës së Atit – Birin e Tij!

Parents with Children Who Are Young or

Prindër me Fëmijë që Janë të Vegjël

Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation

ose Kanë Nevoja të Veçanta

Tani, për prindërit e fëmijëve që janë të vegjël ose kanë nevoja të veçanta, shpesh nuk ka diçka të tillë si kohë qetësie dhe reflektimi të heshtur gjatë sakramentit. Por, në çaste të vogla gjatë gjithë javës, mund ta jepni mësim me anë të shembullit dashurinë, mirënjohjen dhe gëzimin që ndieni për Shpëtimtarin dhe prej Tij ndërsa kujdeseni vazhdimisht për qengjat e Tij të vegjël. Asnjë përpjekje në këtë kërkim nuk shkon dëm. Perëndia është kaq shumë i vetëdijshëm për ju.

Këshillat e Familjeve, të Lagjeve dhe Degëve

Po kështu edhe në shtëpi, mund të fillojmë t'i rritim shpresat dhe pritshmëritë tona për kohën tonë në kishë. Në këshillat e familjeve, mund të diskutojmë se si çdo individ mund të kontribuojë në mënyra kuptimplota për t'i mirëpritur të gjithë në kishën e gëzimit! Mund të planifikojmë dhe presim që të kemi një përvojë plot gëzim në kishë.

Këshillat e lagjeve dhe degëve mund të parafytyrojnë dhe të krijojnë një kulturë nderimi plot gëzim për orën tonë të sakramentit, duke përcaktuar hapa praktikë dhe sugjerime pamore për të ndihmuar.

Gëzimi

Gëzimi përjetohet ndryshe nga njerëz të ndryshëm. Për disa, mund të jenë përshëndetjet me gjallëri te dera. Për të tjerë, mund të jetë ndihma në heshtje ndaj njerëzve që të ndihen rehat, duke u buzëqeshur dhe ulur pranë tyre me një zemër mirëdashëse e të hapur. Për ata që ndihen të lënë mënjanë ose të pavënë re, ngrohtësia e kësaj mirëseardhjeje do të jetë vendimtare. Në fund të fundit, mund të pyesim veten se si do të donte Shpëtimtari që të ishte ora jonë e sakramentit. Si do të donte Ai të mirëpritej e ushqehet shpirtërisht secili prej fëmijëve të Tij dhe të tregohej kujdes e dashuri për secilin prej tyre? Si do të donte Ai të ndiheshim kur të vinim për t'u përtërirë nëpërmjet të kujtuarit dhe adhurimit të Tij?

Përfundimi

Në fillim të rrugëtimit tim të besimit, gëzimi te Jezu Krishti ishte zbulimi im i parë i madh dhe e ndryshoi botën time. Nëse ende nuk e keni zbuluar këtë gëzim, nisuni në kërkim të tij.

to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

Kjo është një ftesë për të marrë dhuratën prej Shpëtimtarit të paqes, dritës dhe gëzimit – për t'u ngazëlluar me të, për t'u mrekulluar me të dhe për t'u gëzuar me të çdo Shabat.

Amoni në Librin e Mormonit shpreh ndjenjat e zemrës sime kur thotë:

“Tani, a nuk kemi shkak të gëzohemi? Po, unë ju them juve se nuk pati kurrë njerëz që të kishin shkak kaq të madh të gëzoheshin sa ne, që kur filloi bota; po, dhe gëzimi im më ngre, madje deri në mburrje në Perëndinë tim; pasi ai ka gjithë fuqinë, gjithë diturinë dhe gjithë zgjuarsinë; ai kupton të gjitha gjërat dhe është një Qenie e mëshirshme, derisa të shpëtojë ata që do të pendohen dhe do të besojnë në emrin e tij.

Tani, në qoftë se kjo është mburrje, kështu unë do të mburrem; pasi kjo është jeta ime dhe drita ime, ... gëzimi im dhe falënderimi im i madh.”

Mirë se vini në kishën e gëzimit! Në emrin e Jezu Krishtit, amen.